

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

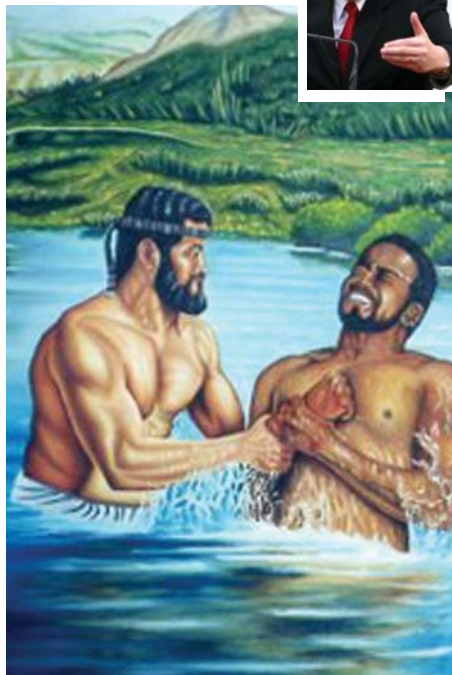
An XII, nr. 567 din 9 octombrie 2011

DIN CUPRINS:

pag. 4 **MĂRTURII**
- candidați pentru botez

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

CREDINȚA DIN INIMĂ

Săptămâna aceasta au apărut concluziile unui sondaj efectuat de către Fundația Soros în România în cadrul programului Studii Electorale Românești, cercetarea Religie și comportament religios.

Sondajul relevă că peste jumătate dintre români, indiferent de confesiunea religioasă de care aparțin, declară că rugăciunea sau meditația religioasă este o parte importantă din viața lor de zi cu zi, în timp ce doar 6% declară că merg la biserică de câteva ori pe săptămână, iar 25% o dată pe săptămână.

[Continuare pag. 2](#)

La fel ca în cazul rugăciunii, mersul la biserică este mai frecvent în mediul rural la femei și la persoanele mai în vârstă.

Pentru ambele comportamente însă, există diferențieri statistice majore între credincioșii aparținând diferitelor confesiuni. Rugăciunea de zi cu zi face parte din viața a 93% dintre neoprotestanți, iar mersul la biserică cel puțin o dată pe săptămână este un obicei a aproape 90% dintre aceștia. Prin comparație, 70% dintre greco și romano catolicii au declarat rugăciunea ca fiind un comportament zilnic, iar mersul la biserică cel puțin o dată pe lună este specific pentru mai mult de trei sferturi dintre ei. Ponderea ortodocșilor care se roagă frecvent (59%) este cea mai scăzută dintre confesiuni. Ortodocșii au și în cazul mersului la biserică ponderea cea mai scăzută: puțin peste jumătate merg cel puțin o dată pe lună la biserică și aproape 40% numai la sărbătorile importante.

Există însă și alte practici religioase vizibile care sunt respectate de români în procente semnificative. Astfel, trei sferturi dintre respondenți declară că se închină când trec prin fața unei biserici, peste 75% dintre români postesc, măcar ocazional, iar un procent similar afirmă că respectă zilele de duminică în mod frecvent, prin faptul că nu fac treburi gospodărești în zilele respective.

„Interesant este că deși sunt practicanți fervenți (în special din categoria practicilor „slabe”), ortodocșii sunt cei mai puțin dispuși să contribuie financiar la susținerea bisericii comunității. Românii ortodocși, care reprezintă majoritatea populației, sunt religioși mai mult prin practicile vizibile și mai puțin prin cele interiorizate și au o responsabilitate mai scăzută comparativ cu celelalte confesiuni”, explică Ovidiu Voicu, manager de programe, în cadrul programului Studii Electorale Românești al Fundației Soros.

(Sursa: *România Liberă din 05 octombrie 2011 ediția on line*).

A existat dintotdeauna în mintea oamenilor o percepție distorsionată cu privire la relația lor cu Dumnezeu.

Astfel că foarte mulți oameni consideră că îndeplinirea unor ritualuri religioase, unele fiind chiar extrem de riguroase și prohibitive, sunt suficiente pentru ca legătura lor cu Dumnezeu să fie considerată normală ba chiar apreciată.

Ceea ce știm însă din Cuvântul lui Dumnezeu adică din Scriptură este că de fapt Dumnezeu are oroare de ritualurile îndeplinite mecanic din care lipsește convingerea personală și atitudinea interioară a inimii care să determine apoi practicile exterioare necesare. Domnul nostru Isus Cristos a condamnat cu vehemență în repetate rânduri comportamentul fariseilor care îndeplineau cu rigurozitate o sumedenie de practici exterioare considerate imposibile pentru noi cei de astăzi, dar care totuși în ochii Domnului nu valora nimic deoarece nu erau izvorâte dintr-o inimă curată, sinceră, smerită și străpunsă de către Duhul lui Dumnezeu.

Nu ne putem înșela singuri având convingerea că respectând anumite practici și îndatoriri religioase legătura noastră cu Dumnezeu este rezolvată. Ceea ce apreciază cu adevărat Dumnezeu este credința din inimă.

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,” (*Romani 10:9-10*)

Credința din inimă ține mai întâi de convingerile interioare ale omului și apoi de aspectul exterior. Credința din inimă este credința care convinge mai întâi mintea noastră că suntem păcătoși și nevrednici în ochii lui Dumnezeu și ast-

fel inima tânjește după împăcare și iertare. Apoi credința din inimă este credința lăuntrică prin care acceptăm că destinul nostru este iadul iar cel mai bun lucru pe care-l merităm este moartea. Însă în același timp credința din inimă este și convingerea că Domnul Isus Cristos este singura soluție pentru salvarea sufletului nostru din pedeapsa veșnică iar prin acceptarea Lui ca Mântuitor și Domn al vieților noastre căpătăm viața veșnică.

Credința din inimă este o credință vie care acționează. Atunci când crezi cu adevărat nu mai rămâi cel care ai fost înainte. Pentru că în mod obligatoriu credința din inimă este o credință care schimbă viața noastră. Credința din inimă produce în noi nașterea din nou. Când ai o credință din inimă Cristos nu te lasă la fel. Astfel că din om vechi, El face om nou, cu gânduri noi, cu simțăminte noi, cu minte nouă, cu idealuri noi, cu fapte noi, cu dorințe noi, în care se vede limpede amprenta lui Dumnezeu.

Noi nu îl putem păcăli pe Dumnezeu cu forme exterioare fără să avem interiorul transformat. Doar credința din inimă ne face neprihăniți în ochii lui Dumnezeu și ne oferă privilegiul unei legături autentice cu El. Frângerea firii noastre în fața crucii lui Cristos, mărturisirea sinceră a păcatelor, implorarea iertării Lui, convingerea că doar Cristos cel mort și înviat și nimeni sau nimic altceva nu mă poate mântui și credința necondiționată în puterea Lui de transformare îmi vor da certitudinea că sunt o persoană iertată, înnoită și cu viitorul veșnic asigurat.

Dar o astfel de credință nu se poate obține nici din noi înșine, nici de la alți oameni ci numai de la Dumnezeu prin întâlnirea personală cu El. Cere-i și tu lui Dumnezeu să îți dea credința din inimă ca să poți primi mântuirea. Deschide-ți inima în fața Cuvântului Său și lasă să-mântă bună să rodească o credință după voia lui Dumnezeu.

M-am născut într-o familie cu 10 copii, dar cu o credință foarte mare. Sunt de naționalitate ucraineană. Am umblat la bisericile părinților noștrii, biserica adventistă și biserica pentecostală. Acest lucru a fost dificil deoarece, nu era ceva atractiv și era o-bositor. Mă gândeam că, atunci când voi crește, nu voi mai suporta chinul ăsta. Tatăl meu era frizer și a avut curaj să pună afișe cu versete biblice și predicii pe magnetofon în cămăruța în care lucra. Comuniștii ne-au persecutat foarte mult, ne-au ars bibliile în curtea casei iar pe tata l-au luat și l-au arestat. Ne-am rugat cu mama și am postit ca Dumnezeu să îl aducă înapoi acasă. Când fratele meu a intrat în casă cu tata, m-am bucurat de parcă intrase Isus Cristos.

Crescând și ajungând la școli ne-am îndepărtat de Dumnezeu. L-am cunoscut pe

actualul soț, fiu de fost securist. După 10 ani de căsnicie, soacra mea mi-a recunoscut toate calitățile și a început să mă aprecieze. Am fost obligată să devin membră de partid, nu știu după ce criterii m-au ales pe mine. Nu aveam voie să mai merg la biserică. În sinea mea, am continuat să mă rog, să îl caut pe Dumnezeu. Dumnezeu a ascultat rugăciunea mea de a avea o casă pe strada aceasta. După alți câțiva ani am văzut aici un șantier. Am aflat că va fi construită o biserică baptistă. Când am auzit asta, mi-am spus: Aici va fi biserica pe care o voi frecventa eu. M-am bucurat foarte mult să văd că se construiește o biserică așa aproape de mine. Când i-am spus soțului că vreau să mă botez, cu ceva timp în urmă, mi-a spus că sunt nebună și că așa o să stric relația bună din familie. M-am rugat lui Dumnezeu să mă ajute să fac pasul acesta. De câte ori mă gândesc la mama plâng neîncetat. Ea ne

spunea așa: „Eu mă rog pentru copiii mei, pentru fiecare dintre voi, dar când voi muri, cine se mai roagă pentru voi? O să ajung în fața lui Dumnezeu la judecată și o să mă întreb: Unde sunt copiii tăi...?”

Astăzi mă bucur că pot să fac acest pas important. Mă bucur că Dumnezeu a ascultat rugăciunile mamei mele și cred că acum mama mea se bucură și ea. Dumnezeu a pregătit totul în calea mea, inclusiv această biserică, doar să fac pasul decisiv spre El. Am luat această decizie văzând modul în care Dumnezeu a răspuns rugăciunilor mele.

MĂRTURII

- CANDIDAȚI PENTRU BOTEZ

Doresc să Îl slujesc cu întreaga mea viață până voi ajunge în cer.

Dochița Pop

M-am născut în familie greco-catolică. Bunica mea a fost cea care s-a ocupat foarte mult de mine. Odată cu trecerea anilor, simțeam un mare gol în inima mea. Citind în biblie, nu am înțeles totul. Am început să citesc biblia și obișnuiam să mă rog astfel: Doamne, dă-mi înțelepciune de a-Ți cunoaște Cuvântul și de a-l asculta. Unul din colegii de muncă mi-a prezentat ceva literatură religioasă într-un mod care m-a captivat. Am venit la ultimul botez de la această biserică, fiind invitat de unul

din colegii care se boteza. Am fost convins că e bine să continui să vin și să fac și eu acest pas. Sunt foarte mulțumit de ceea ce aud aici. Golul din suflet se umple de fiecare dată cu ceva ce îmi lipsește. Soția mi-a spus la un moment de încercare că ea nu va accepta să stea cu un pocăit în casă. Sunt convins că Dumnezeu poate schimba lucrurile. Chiar de ar fi ca soția să fie supărată pe mine pentru o vreme, eu sunt convins că trebuie să fac pasul acesta acum.

Ce am găsit aici, e cel mai apropiat de ceea ce cred eu. În principiu, cred că, dacă poți, e bine să faci eforturi să te apropii de Dumnezeu și să faci o ruptură față de ceea ce a fost în trecut. Aici am înțeles că mântuirea o primești în dar de la Dumnezeu, nu încercând să faci fapte bune. Am făcut acest pas deoarece aici, Cuvântul lui Dumnezeu ajunge la inima ascultătorilor și nu pot să vă explic cum simt că ajunge și în inima mea. Fiecare trebuie să aibă în viață un drum al Damascului, ca și Pavel, ca astfel să ajungă pe calea îngustă. Ceea ce se întâmplă aici se face la un

---

nivel foarte ridicat. Fratele Daniel, dar și ceilalți, au un nivel foarte înalt de a prezenta mereu lucruri noi, prezentate într-un fel foarte interesant. Sunt împlinit de modul în care îmi este organizată viața.

Mi-au plăcut foarte mult lucrurile din lume. Nu credeam că mă voi pocăi vreodată. Veneam la biserică și totul mi se părea interesant. Locul tatălui meu, care a plecat din viața familiei noastre cu ceva timp în urmă, a fost luat de un prieten deal meu care era recidivist. El mi-a spus că remediul pentru problemele din viață este alcoolul. Mama mă invita la biserică, fără să mă oblige. Mergeam deși fumam. Mama mi-a spus că ea știe că Dumnezeu va lucra în viața mea. Îmi spunea că și-ar dori să mă întorc la Dumnezeu înainte să se întâmple ceva grav. În clasa a 10-a am făcut o prostie care m-a dus în situația de a fi cercetat penal. M-am rugat spunând: Dacă ești, fă ceva miraculos. M-am îmbolnăvit apoi cu plămâni, știam că din cauza fumatului. Era cel mai mare viciu din viața mea. Cam cu o lună înainte de un Crăciun, am ajuns să mă droghez. Eram într-o stare jalnică. Nu am ajuns dependent, dar starea mea era foarte urâtă. Vara trecută am avut și niște probleme de inimă, o afecțiune cu care am ajuns la spital în Cluj. Fratele Piskolti (de la biserica Sfânta Treime), a fost un sprijin și m-a învățat cum să scap de păcate prin rugăciune. Am început să simt prezența și puterea lui Dumnezeu. Într-o zi, i-am spus mamei mele: Mamă, mă pocăiesc! E ca și cum te-ai arunca de pe un bloc, dar cu certitudinea că cineva te prinde. Am avut tot felul de atacuri spirituale prin care diavolul încerca să dărâme credința mea. Acum mama mea e foarte fericită. E destul de greu să vii din lume, dar aici, la biserica Biruința m-am simțit altfel, acceptat, în ciuda a ceea ce am fost. Isus a

De la relația mea cu Dumnezeu decurg toate acestea. Sunt fericit pentru acest moment din viața mea, în care pot face acest pas important.

Ștefan Benea

luat asupra lui păcatele noastre. M-am gândit că aș putea fi de folos celor care sunt în pușcărie. Nu îmi place să laud pe nimeni, dar aceasta e o biserică foarte tare din punct de vedere spiritual. Chiar mi-am găsit un loc aici. Mă rog foarte mult pentru a putea să iert celor ce mi-au greșit în viață și să îi iubesc pe toți așa cum mă iubește și pe mine Dumnezeu.

Sava Ovidiu

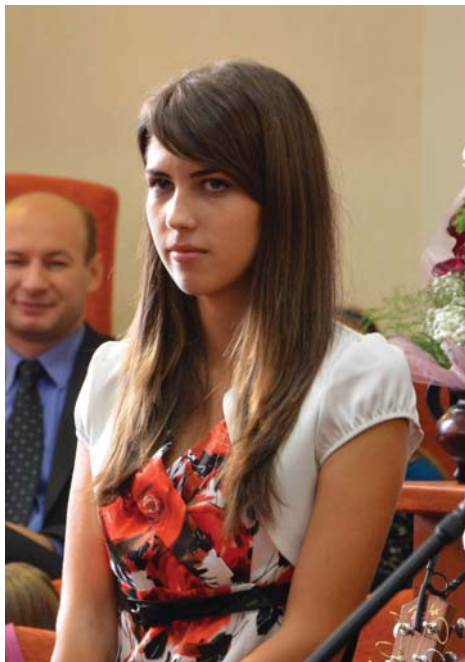

Mă numesc Alexandra Ștef, am 17 ani și provin dintr-o familie de creștini. Încă de mic copil am primit Cuvântul Lui Dumnezeu de la părinți și bunici. Eu și familia mea venim la această biserică de un an de zile. Duhul Sfânt a vorbit mai întâi părinților mei, care s-au lăsat călăuziți de puterea și dragostea Lui Dumnezeu, așa că au făcut un legământ cu Domnul în luna decembrie a anului trecut. Mereu veneam cu plăcere la Casa Domnului și iubeam activitățile bisericii, dar ca orice om, am făcut multe greșeli și de multe ori nu am fost pe placul Lui Dumnezeu, neștiind să apreciez toate lucrurile cu care m-a binecuvântat.

Duhul Sfânt mi-a cutremurat ființa la ultimul botez al bisericii, în care am realizat cât de important este să fii cu adevărat un copil al Lui Dumnezeu și așa cum fii lui Noe și-au urmat tatăl și au avut încredere în el, așa și eu vreau să-mi urmez părintii și să devin un copil al Stăpânului ceresc, deoarece cred cu desăvârșire că El este Calea, Adevărul și Viața. Aceasta este o decizie luată și cu mintea, nu doar cu sentimentele.

Schimbarea din viața mea constă în mai multe lucruri: am dorința de a cunoaște mai

mult, corectez obiceiurile rele și anturajul dăunător. Îmi doresc să trăiesc mereu alături de dragostea Sa și să arăt lumii că Isus trăiește în mine.

Alexandra Ștef

Am 36 de ani, poate mulți, poate puțini și am încercat în tot timpul acesta să fiu eu însumi. Acest eu însumi însemna să pot să-mi dovedesc mie și celorlalți că pot reuși în viață. De aceea, am crezut că pot reuși datorită pregătirii: dar nu e așa. Din păcate sunt multe exemple de oameni cu pregătire superioară care nu au salarii, serviciu, un loc de muncă corespunzător pregătirii lor. Astfel încât am crezut că reușești în viață muncind într-un domeniu actual, de vânzări, de piață, economic, unde totul se vinde și se cumpără și găsești cumpărător și vânzător pentru orice, dar am realizat că și aici m-am înșelat. După aceea am crezut că e societatea de vină și am crezut că

schimbând țara mea, unde m-am născut, cu alta care e mai tolerantă, mai liberă, mai democratic îmi voi găsi locul, dar am ajuns după cinci ani de străinătate să descopăr că și acum m-am înșelat.

Eram arrogant, îngâmfat, încăpățânat, neascultător, nepăsător față de ceilalți, ironic, mă credeam superior și aveam impresia că pot schimba lumea, că pot orice, eram mai presus de orice și oricine, nimeni nu-mi putea da un sfat și toți erau niște proști și nepricepuți. Mă vedeam ca un geniu, iar toți ceilalți îmi erau inferiori. Vă spun ceva nou? Țsta e visul american care ne bombardează: Să fii cel mai bun! TO BE NUMBER ONE! Și astfel uiți de mamă, tată, frați, surori, nevestă, copiii sau colegi, parte-

neri de muncă. Trebuie să minți ca să fi diplomat în societate, trebuie să furi ca să fi competent față de concurență, trebuie să bei, să fumezi, eventual să te droghezi sau să preacurvești ca să fi la fel ca și colegii sau șefii tăi. Să nu te vadă ca pe un ciudat. Trebuie să vorbești porcocos ca să fi la fel ca și vecinii tăi, trebuie să fi avar și nesătul ca să nu cazi de fraier în ochii celorlalți ca tu n-ai, sau nu reușești. Astfel aduni și faci orice să devii pe zi ce trece tot mai parșiv. Iar eu am vrut să reușesc în lumea asta și să devin pe zi ce trece mai tare și mai tare. Iar pe zi ce trece deveneam mai egoist, mai neînțurător cu ceilalți, mai singur și mai nefericit, și-n același timp tot mai păcătos.

Astfel, în anul 2006 am plecat din România, împreună cu familia mea, lăsând casa, serviciu, școală, părinți, rudeni, prieteni, cu convingerea că vom găsi o viață mai bună și mai liniștită în Spania. La început a fost o perioadă foarte grea neștiind limba, obicei-

iurile, până ne-am obișnuit cu clima și cu cerințele societății spaniole. Am avut o perioadă de câteva luni de zile în care nu reușeam să dorm, eram atât de stresat de ce va urma încât organismul meu părea că n-are nevoie de odihnă. Dormeam 3-4 ore pe zi, niciodată noaptea și așa am ținut-o luni de zile. Neavând servicii, neștiind ce va urma, frica zilei de mâine, imaginea eșecului și încăpățânarea de a continua nu mă lăsau să dorm.

Aveam nevoie de o activitate, pe care să o fac noaptea și care să nici nu-i deranjeze pe ai mei. Soția mea trebuia să meargă la muncă, copilul la școală. Singurele cărți ce le adusesem cu noi de acasă erau niște dicționare româno-spaniole și Biblia. Dar dicționarele le buchiseam toată ziua și părea că nu se leagă nimic de mine, iar Biblia... cine-o înțelegea? Citeam puțin și închideam Scriptura. Nu rămâneam cu nimic din ce citeam, iar gândurile îmi erau tot la problemele...

me și la grijile cotidiene.

Au trecut anii și, la sfârșitul anului 2010, băiatul cel mic, care e un flăcău de peste 20 de ani, al unchiului soției mele, ne anunța că ar vrea să ne viziteze împreună cu logodnica lui. Foarte bine, veniți, am răspuns noi; iar ei, politicoși ne-au făcut un cadou: o Biblie Thompson!

După Anul Nou, în ianuarie 2011, am reînceput să studiez Biblia. Și minunea s-a produs! Nu am visat nimic spectaculos, nu am avut viziune, dar Dumnezeu m-a luminat, mi-a deschis mintea să pricep ceea ce citesc și să găsesc ceea ce căutam.

Am găsit calea pe care o am de urmat, am găsit locul unde trebuie să fiu, am găsit munca pe care trebuie să o fac, am aflat oamenii cu care trebuie să mă sfătuiesc, am găsit răspunsurile la întrebările vieții, am descoperit Adevărul, am descoperit Mântuitorul care a murit pentru a-mi răscumpăra păcatele. Am descoperit că pot fi mântuit, am descoperit Cuvântul, am descoperit puterea și slava lui Dumnezeu și mai ales, am înțeles planul Său în ce mă privește pe mine. Acum știu de ce am avut atâtea frământări, de ce nu am fost niciodată împăcat și mulțumit cu viața mea și știu ce mi-a lipsit.

Căci este un singur Dumnezeu și este un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos, care S-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți. Faptul acesta trebuia adevărat la vremea venită. *1 Timotei 2:5,6*

Așadar, Dumnezeu mi-a întins brațul Său ocrotitor și m-a scos din întuneric. Poate că nu e nimic spectaculos în a avea o Biblie Thompson, în fond e una și aceeași cu oricare biblie; dar prin acest instrument, Dumnezeu a vrut ca eu să-L cunosc mai în-deaproape. Și ceea ce era la îndemâna noastră toată viața, și anume Biblia, nu mi-a fost revelată decât după ani și ani de viață zburcumată. Așadar, cred cu toată convingerea, că acesta a fost Planul Domnului în ceea ce mă privește, iar eu a trebuit să aștept ca

Dumnezeu să mă lase să-L descopăr.

Am reușit astfel să înțeleg lucrarea lui Isus și jertfa Sa, de care fiecare avea nevoie, iar eu mai mult ca oricare, pentru că El a murit fără de păcat pe cruce, iar eu păcătosul pot fi mântuit. Toate păcatele mele, egoismul, încăpățânarea, trufia, invidia, ura, minciuna, înșelătoria, lenea, viciile, curvia și nepăsarea față de problemele celor din jur se pot șterge. Orice păcat pe care l-am făcut cu voia mea sau involuntar supărând pe Dumnezeu sau vreun semen al meu se poate șterge, iar eu cred cu toată convingerea în iertarea păcatelor, în puterea credinței și în viața veșnică alături de Isus, care mă va ocroti și mă va ajuta de acum înainte să pot să -L urmez și să-L recunosc ca Domn și Mântuitor al meu în fiecare zi din viața mea.

Cunoscând acum dragostea Tatălui pentru mine și știind că am sprijinul lui Isus în orice acțiune, am devenit altă persoană. Grijiile zilnice s-au spulberat, frământările, gândurile, nedumeririle s-au dus și au fost înlocuite cu certitudini. Preocupările și incertitudinile s-au transformat în speranțe și tot ce până acum mă speria și mă îngrijora, acum mă liniștește, pentru că știu că am un scut ce mă apără întotdeauna. Nimic și nimic nu mă poate afecta dacă Domnul mă apără și mă păzește. Iar eu, odată intrat sub aripa Sa ocrotitoare, nu mai vreau să ies de sub ea, nu mai vreau să păcătuiesc, nu mai vreau să duc o viață lipsită de sens, de speranță și de viitor, ci dimpotrivă, vreau să trăiesc o viață de pocăință și de dragoste creștină.

Astfel, din necredincios și rătăcit am devenit credincios, din rău am devenit bun, din indolent și nepăsător am devenit blând și atent cu cei din jurul meu, din lacom și avar am devenit mulțumit și recunoscător cu tot ceea ce am. Din arogant și îngâmfat am devenit umil, din fricos și laș am devenit curajos, din mincinos și nedrept am devenit onest, din îndoielnic și nesigur am devenit ferm, din rob al plăcerilor lumești am de-

---

venit liber, din hrăpăreț am devenit cumpătat, din nefericit am devenit fericit, din supărat și morocănos am devenit vesel, din trist și fără de speranță am devenit încrezător și plin de energie, din neștiutor și ignorant am devenit căutător al Cuvântului, din pierdut în vârtoarea vieții am devenit

membru al Bisericii, din orfan de credință am devenit copil al Lui Dumnezeu, din sărac am devenit moștenitor al Împărăției lui Dumnezeu, din singur pe lume am devenit fratele multora, iar din învins am devenit învingător.

Adrian Bratu

.....

Povestea mea merge puțin pe lângă povestea soțului meu Adi. În momentul în care a venit și mi-a spus ce păreri are, am fost foarte surprinsă. Într-o zi, a venit și mi-a spus clar că el se va boteza la bapțiști. La început nu am înțeles. Am început să ved ce citea Adi, mi-a explicat de ce credea ce crede, iar treptat, ochii mei se deschideau. Am început, în urma lui Adi, să studiez lecțiile de cateheză. Am început să văd că creștem în cunoașterea și înțelegerea lucrurilor. Când am stat de vorbă despre botezul lui, el mi-a spus, însă fără cea mai mică constrângere: „Mi-ar plăcea să facem împreună acest pas.” E simplu, am înțeles

esența mesajului Evangheliei și am decis să fac acest pas. Lucruri simple pe care înainte le vedeam diferit, acum le înțeleg. Sunt conștientă că sunt păcătoasă și am înțeles din Cuvântul lui Dumnezeu cum pot primi iertarea în mod sigur. În 1 Ioan 1:9 se spune așa: Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Asta a rezolvat tot. Acest lucru l-am făcut și cred că prin Isus Cristos am garanția iertării și a vieții veșnice. Dorim ca, împreună cu Adi să fim un exemplu bun pentru băiatul nostru și Domnul să lucreze la vremea potrivită și la viața lui.

Tatiana Bratu

Prezența mea aici, în fața dumneavoastră este o dovadă vie și inconstentabilă a dragostei nemărginite a lui Dumnezeu și chiar a lucrării Lui prin această biserică. Slavă și glorie Domnului pentru aceasta. M-am născut în anul 1978 într-o frumoasă familie, la vremea aceea ortodoxă. Acum, prin harul și binecuvântarea Domnului, penticostală. De mic copil am primit o educație aleasă, un rol important având însușirea învățăturii creștine, așa că, am fost obișnuit să mă rog Domnului în fiecare seară și dimineață, să merg la biserică duminică și la fiecare sârbătoare, să citesc din Biblie, lucruri care, pe măsură ce eu deveneam adolescent erau tot mai greu de realizat deoarece se suprapuneau cu distracțiile și petrecerile de moment. Așa că, biserica ocupa un loc secundar în viața mea, astfel că prezența mea în biserică se datora părinților sau când în viața mea își făceau loc necazurile și greutățile.

Atunci îmi aduceam aminte de Dumnezeu, îi ceream ajutor, bineînțeles cu promisiunea că-mi voi schimba viața, promisiune care de regulă o uitam odată cu trecerea peste necaz. O prioritate în acest sens era agonisirea de bani și respectiv prin aceasta a unui anumit statut. Cu toate acestea, eu mă consideram un bun creștin pentru că îmi ziceam: eu nu sunt ca alții, nu fumez, nu mă droghez, de băut mai beau, dar cu limite; pe la biserică mai merg, cel puțin la sărbători, mă spovedesc la Paști, din Biblie, cei drept mai rar, dar tot citesc. Aveam chiar câteva versete extrase din Biblie despre rolul preoților în biserică, despre propovăduirea crucii, despre apostolii mincinoși, versete care, speram să-mi ofere oportunitatea de a demonstra de cate ori aveam ocazia pocăiților faptul că ei sunt pe calea greșită și nu eu, nicidecum. De fapt, eu eram precum un orb care încerca să le arate altora, cu vederea bună - „lumina”. Aveam o stare

de dispreț pentru pocăiți și eram tare supărat când cineva dintre cei apropiați trecea de partea lor, adică se pocăia.

Dragostea și răbdarea Domnului pentru mine erau nemărginite și îmi vorbea în fiecare clipă, dar eu rămâneam imun de fiecare dată. Cu timpul, am absolvit liceul silvic de care eram foarte mândru pentru că iubeam această meserie. Ulterior am terminat chiar și facultatea cu același profil și, fiind un proaspăt absolvent, eram dornic să-mi găsec un job în acest domeniu. Deoarece auzisem că intrarea în sistemul silvic se face nu pe baza competenței, ci pe baza banilor și relațiilor, am început împreună cu părinți să adunăm bani pe care să-i dau în schimbul unui post bun. Eram convins că

banii și relațiile îmi vor rezolva problema și, bineînțeles, repede au apărut și promisiunile. Dar rezultatul se făcea tot mai așteptat. Tot timpul era cineva care avea o relație mai bună decât mine și astfel îmi dădea peste cap toate planurile. Așa că, am apelat chiar și la ajutorul preoților, în speranța că prin rugăciunile lor și banii mei voi obține postul mult visat. Totul a fost în zadar. Am ajuns într-un final chiar la directorul Direcției Silvice din Maramureș și, bineînțeles, am obținut o nouă promisiune, o nouă speranță. Și ce credeți, cu puțin timp înainte ca domnul Cherecheș să-și onoreze, probabil, promisiunea, s-a îmbolnăvit foarte grav și, la scurtă vreme a murit. În acel moment, toate speranțele mele s-au năruit. Parcă picase cerul pe mine. Nu mai înțelegeam nimic. Ce se întâmpla, de fapt? Bani, eram dispus să dau atât cât era necesar, cunoștințe și relații aveam, dar postul tot nu-l primeam. Eram dezamăgit și foarte supătat pe viața aceasta și, chiar pe Dumnezeu. Pierdusem și ultima speranță, așa că, am început să urăsc silvicultura și tot ce era în ea. Drept răspuns, Dumnezeu mi-a vorbit din nou cu multă dragoste, astfel că, am reîntâlnit-o pe Erika, actuala mea soție, care m-a determinat să-L caut mai mult pe Dumnezeu pentru a afla răspuns la toate problemele mele. I-am cunoscut familia și am rămas plăcut impresionat de modul în care ei își pasau problemele în seama Domnului. Eram impresionat de modul lor de viață, de pacea și liniștea care stăpânea peste ei. Aceasta m-a determinat să doresc să merg împreună cu ei la biserică, de fapt, la această biserică, care, spre surprinderea mea, îmi oferea o altă viziune și o învățătură total diferită și interesantă în același timp, față de învățătura de la biserica Ortodoxă. Aici auzeam lucruri noi și totodată minunate despre Dumnezeu și Domnul Isus. Pastorul era un om deosebit și, chiar dacă predicile dânsului parcă mi se adresau toate mie, imprimându-mi o stare de discomfort față de modul în care eu

mă raportam la Dumnezeu, am simțit că trebuie să merg mai departe. Într-una din zile, aflu faptul că Ștefi, fratele lui Erika doarește și el să lucreze în silvicultură și chiar are încredere deplină în Domnul care îi va răspunde cererii lui. Eu, care eram cât se poate de convins pe atunci de faptul că doar banii îi pot îndeplini dorința și, cum Ștefi nu era omul care să dea bani în schimbul unui post, eram foarte sigur și, chiar susțineam faptul că nu are nicio șansă. Aceasta pentru că, mă gândeam eu, ce legătură ar avea Dumnezeu cu un sistem în care banii fac legea. Și ce credeți? La scurt timp Ștefi primește un post de pădurar. Aceasta a pus capac. Ștefi, din prima încercare are izbândă și eu, după zeci de încercări eram tot departe de silvicultură. Cum era posibil acest lucru? Ce avea el mai presus decât mine? Mai târziu, aici în biserică am găsit și răspunsul mult căutat: Ștefi Îl avea ca partener de viață pe Domnul Isus. Și când ai un astfel de partener în viața ta, nimeni și nimic nu poate sta împotriva voinței Lui. Aceasta m-a pus pe gânduri, am înțeles că nici banii, nici relațiile, nu au valoare, ci doar modul tău de raportare la Tatăl și Dumnezeul tău.

Căsătoria mea cu Erika m-a apropiat și mai mult de Dumnezeu. Am început să îndrăgesc tot mai mult această biserică, să cunosc tot mai mult despre Dumnezeu și, la ultimul botez din biserică, mi-am predat viața în mâna Domnului. Domnul mi-a schimbat viața în întregime: m-a binecuvântat cu răbdare, cu dragoste, cu o soție minunată, cu o fetiță deosebită și, nu în ultimul rând, cu un loc de muncă de care sunt mulțumit.

Pentru acestea, și pentru multe alte binecuvântări, vreau să-I aduc slavă, cinste, laudă și mulțumire. Astăzi, privirea mea se îndereaptă spre Dumnezeu, rugându-L ca în continuare să îmi fie Cărmuitorul și Partenerul meu de suflet și sprijin în nevoi pentru tot restul vieții mele, Amin.

Marius Pop

Noi pe Domnul L-am ales!

Pe când neamuri de renume,
îmbătate de mândrie,
Și-au ales să umble-n lume în
a lumii nebunie,
Și, gonite de-o himeră, se întind
după "progres";
Noi rămânem în credință, noi pe
Domnul L-am ales!

Alții pot să se despartă, frânți
dintr-o frământătură,
Să se vândă ca dușmanii frații
învrăjbiți de ură;
Însă chiar prin foc să trecem,
prin tăișul cel mai des,
Noi rămânem frați în Domnul,
noi pe Domnul L-am ales!

Alții dacă vor să meargă după
fluiere vrăjite,
Pot s-alerge în prăpăstii tot pe
drumuri aurite;
Noi urmăm Cuvântul vieții chiar
când pare ne-nțeleș,
Noi rămânem cu Păstorul, noi
pe Domnul L-am ales!

Și dac-ar veni vreodată alți călăi
ca să ridice
Ruguri, temniți, eșafode, și credința
să ne-o strice,
Sau legați ne-ar duce-n fiare, din
proces în alt proces;
Noi rămânem tot cu Domnul, noi
pe Domnul L-am ales!

Chiar dacă o lume-ntreagă ar veni
să ne doboare,
Să ne fure Steagul slavei, cu-o
momeală de vânzare,
Sau să ne dea alte flamuri ce din
fir trădat se țes;
Noi strigăm, "Iehova-Nisi!
Noi pe Domnul L-am ales!"
Valentin Popovici

Biserica Creștină Baptistă „BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252

Web: www.biruinta.ro

E-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Nicu LĂCĂTUȘ

Anunțuri

Luni	- ora 18	- Ședință de comitet
Miercuri	- ora 18	- Repetiție de cor
Joi	- ora 18	- Serviciu de închinare Studiu Biblic
Sâmbătă	- ora 17	- Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9.30	- Grupurile de rugăciune
Duminică	- ora 10	- Servicii de închinare - Sărbătoarea de mulțumire
Duminică	- ora 17	- Agapă